

غلظت سرمی مس، روی و نسبت روی / مس در تشخیص پیش‌آگهی سرطان پستان

دکتر سید شهاب الدین صدر، دانشیار گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران
دکتر فرهاد فتحی، دکترای علوم آزمایشگاهی

SERUM COPPER ,ZINC LEVELS AND COPPER/ZINC RATIO AS BIOCHEMICAL MARKERS IN DIAGNOSIS AND PROGNOSIS OF BREAST CANCER PATIENTS

ABSTRACT

Serum copper,zinc and the cu/zn ratio were measured in 55 patients with breast disease(20 with benign breast disease and 35 patients with breast cancer) and 30 healthy subjects. The mean serum copper levels were higher in breast cancer than in benign breast diseases (127.5 $\mu\text{g}/\text{dl}$) versus 92.4 $\mu\text{g}/\text{dl}$)($P < 0.0005$) and controls (127.5 $\mu\text{g}/\text{dl}$ versus 75.6 $\mu\text{g}/\text{dl}$)($P < 0.0005$)

Patients with advanced breast cancer had higher serum copper levels than did patients with early breast cancer (163 $\mu\text{g}/\text{dl}$ versus 103.9 $\mu\text{g}/\text{dl}$)($P < 0.0005$).

Patients with advanced breast cancer had lower serum zinc levels than did patients with benign breast disease (68.9 $\mu\text{g}/\text{dl}$ versus 135.9 $\mu\text{g}/\text{dl}$)($P < 0.0005$)and controls (68.9 $\mu\text{g}/\text{dl}$ versus 129.9 $\mu\text{g}/\text{dl}$)($P < 0.0005$)but no significant difference have seen between serum zinc levels of early and advanced breast cancer patients (68.9 $\mu\text{g}/\text{dl}$ versus 72.9 $\mu\text{g}/\text{dl}$)($P < 0.05$).

Serum zinc levels were not decreased in patients with benign breast disease.

دستی لیتر) ($P < 0.0005$) .

چکیده

در ۵۵ بیمار مبتلا به بیماریهای پستان (۲۰ نفر با بیماریهای خوش خیم پستان و ۳۵ نفر مبتلا به سرطان پستان) غلظت های مس روی و همچنین نسبت روی / مس اندازه گیری شد. نتایج این بیماران با نتایج گروه شاهد (مشتمل بر ۳۰ نفر) مقایسه گردید. میانگین غلظت سرمی مس در بیماران مبتلا به سرطان پستان در مقایسه با بیماران مبتلا به بیماریهای خوش خیم ، بسیار بالاتر بود($127.5/\mu\text{g}$ در دستی لیتر در مقایسه با $75.6/\mu\text{g}$ در دستی لیتر) ($P < 0.0005$) .

بیماران با سرطان پیشرفتہ غلظت سرمی مس بیشتر در مقایسه با بیماران با سرطان در مراحل اولیه داشتند($163/\mu\text{g}$ میکروگرم در دستی لیتر در مقایسه با $103.9/\mu\text{g}$ میکروگرم در دستی لیتر) ($P < 0.0005$) .

بیماران با سرطان پیشرفتہ همچنین غلظت روی سرمی کمتری نسبت به بیماران ، بیماریهای خوش خیم ، بسیار بالاتر دستی لیتر در مقابل $135.9/\mu\text{g}$ میکروگرم / دستی لیتر در مقایسه با $68.9/\mu\text{g}$ میکروگرم در

اندازه‌گیری این عناصر در مایعات بیولوژیکی بعنوان یک پارامتر تشخیصی و نیز پیش‌آگهی در بیماران مبتلا به سرطان سینه (Breast carcinoma) می‌باشد.

روش کار

مواد شیمیایی و دستگاه‌های مورد استفاده:

در این تحقیق از مواد شیمیایی زیر استفاده شد:

۱- پودر متال روی

۲- پودر متال مس

۳- پودر آتیلن دی‌آمین تراستیک اسید (EDTA)

۴- اسید نیتریک غلیظ

۵- آب دیونیزه

دستگاه جذب اتمی مورد استفاده دستگاه بیمادزو مدل G-680 بود که مجهز به کوره گرافیتی GTA-4U می‌باشد.

۱) انتخاب بیماران، جمع آوری نمونه و روش‌های

آماری:

این تحقیق بر روی ۳۵ بیمار با میانگین سنی 47 ± 9 سال صورت گرفت. همگی این بیماران به تازگی تشخیص داده شده بودند و هیچیک مورد شیمی درمانی و یا رادیوتراپی قرار نگرفته بودند.

نتایج این بیماران با گروه شاهد مشتمل بر ۳۰ نفر (با همان میانگین سنی) و نیز ۲۰ بیمار مبتلا به بیماری‌های خوش خیم پستان نظیر فیبروآدنوم، بیماری فیبروکیستیک، داکت اکتازی وغیره با میانگین سنی 30 ± 7 سال مقایسه گردید. نمونه‌های خون و ریه این افراد قبیل از هرگونه درمان در بین ساعت ۸ تا ۹ پیش از ظهر و بصورت ناشتا (حدود ۶-۸ ساعت ناشتابی) گرفته می‌شد.

از بیماران راجع به سابقه مصرف قرصهای کتراسپتیو و یا بیماری‌های کبدی و یا سایر حالاتی که ممکن بود بر نتایج تاثیر بگذارند نظیر آبستنی سوال می‌شد و در صورت مشتبه بودن پاسخ این بیماران حذف می‌شد.

مراقبت‌های معمول در مورد اندازه‌گیری عناصر کمیاب در جمع آوری نمونه رعایت می‌گشت به این ترتیب که نمونه خون در لوله‌های نر و شسته شده با EDTA ۲درصد و همچنین اسید نیتریک ۱-۵درصد و چند مرحله شستشو با آب دیونیزه، جمع آوری شد. نمونه‌های همولیز نیز حذف گردید.

تفاوتها کمی بین غلظت‌های مس، روی و نیز نسبت مس به روی در گروه‌های مختلف بر طبق آزمون t - test (Student's t - test) تعیین می‌گردید. (۱)

نتایج آنالیز گروه‌ها بصورت "میانگین انحراف معیار" بیان می‌شد همچنین سطح معنی دار اختلاف بین میانگینها در حد $5 \text{ه} / \text{o} > P$ تعیین شد.

قابلیت تشخیصی آزمونها بر طبق پارامترهای رایج مثل

و همچنین گروه شاهد ۶۸/۹ میکروگرم ادسی لیتر در مقابل ۱۲۹/۹ میکروگرم ادسی لیتر ($P < 0.05$) نشان دادند اما از نظر آماری اختلاف معنی داری از نظر غلظت‌های سرمی روی در بین بیماران مبتلا به سرطان پیشرفت و بیماران با سرطان در مراحل اولیه مشاهده نشد. (۶۸/۹) میکروگرم ادسی لیتر در برابر ۷۲/۹ میکروگرم (ادسی لیتر) ($P < 0.05$)

سطح سرمی روی در بیماران مبتلا به بیماری‌های خوش خیم کاهش نشان نمی‌داد.

مقدمه

موضوع نقش عناصر کمیاب در سرطانها مورد توجه بسیاری از محققین قرار دارد. لیکن گزارشات ضد و نقیضی در این زمینه وجود دارد که از جمله مهمترین علت این مسئله را می‌توان اشکالات اندازه‌گیری عناصر کمیاب و نیز مشکلات جمع‌آوری نمونه صحیح و بدون آلدگی خارجی ذکر کرد.

عناصر کمیاب از نظر وزنی مجموعاً کمتر از ۱٪ درصد وزن تمام بدن را تشکیل داده و بعزم آن ترکیبات ضروری در سیستم‌های آنزیمی بیولوژیک و یا پروتئین‌های ساختمانی مورد تیاز بدن هستند.

از جمله عناصری که بعنوان ترکیبات ضروری و مورد نیاز شناخته شده‌اند عبارتند از: آهن، ید، فلوراید، مس، روی، منگنز، قلع، کربالت، کرومیوم، وانادیوم، سیلیسیوم و احتمالاً نیکل. عناصر فلزی کمیاب مهمترین نقش شان را بعنوان کوفاکتور در سیستم‌های آنزیمی ایفا می‌کنند.

مس در ساختمان بسیاری از آنزیم‌های اکسیدانویز مثل تیروزیناز سرولپلاسمین، آمین اکسیداز و سیتوکرم اکسیداز و نیز در گالاكتوترانسفاراز (مسئول بیوسترن بافت همبند) شرکت می‌کند.

علاوه بر این نشان داده شده است که روی باعث پابداری ریبوروزومها و نیز زنجیره دوتایی DNA می‌گردد. محتواهای روی در زنجیره DNA و RNA جدا شده از بافت سارکوم پیوند شده به موش بسیار بستر از محتوای روی RNA و DNA جدا شده از کبد موشهای سالم است و این مطلب مبنی این موضوع است که در روند رشد سلولی روی یک نقش بسیار ضروری را ایفاء می‌کند. برخی مشاهدات پیشنهادی کنند که نسبت مس به روی در مقایسه با مقدار روی و مس به تنهایی معیار بهتری در پیش آگهی تومورهای بد خیم بدست می‌دهد.

مطالعه حاضر کوششی است به منظور تحقیق اندازه‌گیری مقدار روی و مس و نیز نسبت مس به روی در پیش آگهی و همچنین تعیین شدت بیماری در بیماران مبتلا به سرطان سینه.

هدف

هدف از این مطالعه ارزیابی عناصر کمیاب به ویژه مس و روی از نقطه نظر نقشی که در ایجاد سرطان دارند و همچنین کاربرد

در تهیه متحنی استاندارد مس و همچنین اندازه‌گیری نمونه‌ها مقدار ۵ میکرولیتر از نمونه و یا استاندارد توسط سمپلر اپندروف به درون کوره گرافیتی تزریق می‌گشت. در اینجا نیز هر نمونه سربار (اگر ضریب تغییرات بدست آمده زیر ۲۰ درصد را نشان می‌داد) و خداکثرا ۵ بار (اگر ضریب تغییرات حاصله بیشتر از ۲۰ درصد را نشان می‌داد) به داخل کوره گرافیتی تزریق می‌شد. طول موج استخابی برای عنصر مس $224/7$ نانومتر بود. در مورد مس نیز همانند روی، هیچگونه جذبی مربوطه به پس زمینه مشاهده ننموده شد.

184-185

با توجه به اینکه غلظت متوسط مس و روی در سرم افراد بین $1000-200 \mu\text{g/dl}$ می باشد و حداکثر غلظت استاندارد در مورد عنصر روی $4 \mu\text{g/dl}$ و در مورد مس $10 \mu\text{g/dl}$ تهیه شده بود، میبایستی نمونه های سرمی به میزان 60 برابر ریقی می شد تا در این محدوده قرار بگیرند. به همین منظور 5 میکرو لیتر از نمونه های سرمی به کمک سمپلایندروف برداشته و سپس به حجم $300 \mu\text{l}$ میلی لتر می رسانیم.

نتائج

بیماران مبتلا به کارسینوم پستان بطور قابل توجهی غلظت سرمی مس بیشتری را نسبت به گروه شاهد و نیز گروه بیماران مبتلا به سما، نهایی خودش، خیم نشان مدادند (جدول ۱).

cu/zn	Zn	CU	گروه
$\text{Zn} \pm 1/16$	$175/9 \pm 7\text{AV}$ *	$175/9 \pm 14/7$	گروه شاهد ($\Omega = \tau_+$)
$1/17 \pm 1/17$	$175/9 \pm 1\text{VA}$	$175/7 \pm 14/7$	گروه بیماران خوش خدمت ($\Omega = \tau_+$)
$1/18 \pm 1/18$	$171/7 \pm 11/1$	$171/6 \pm 14/6$	گروه بیماران کامسری ($\Omega = \tau_0$)

مقدار برآور Cu/Zn : $\frac{\text{Molar concentration of Cu}}{\text{Molar concentration of Zn}}$

حدول (۱) خلقت سرمه میز، روی ونست میز به روی در گروههای مختلف

حساسیت (sensitivity)، ویژگی (Specificity)، ارزش قابل پیش بینی مثبت (positive predictive value) مشخص می شد. به منظور تعیین پارامترهای فوق و آنچه نتایج بصورت مقادیر کمی بودند و نه کیفی، در اینجا لازم بود که مقدار cut off value بین گروه سرطانی و گروه غیر سرطانی (مشتمل بر گروه شاهد و گروه مبتلا به بیماریهای خوش خیم) مشخص گردد که به این منظور به مقدار یک انحراف معیار به میانگین غلظت سرمی گروه غیر سرطانی، اضافه می شد.

تغییر منحصراً استاندارد دارد.

پس از آماده سازی ظروف و وسایل، با استفاده از یک گرم پودر روی متال، استاندارد PPM ۱۰۰۰ روی و با کمک آب دیونیزه و اسید کلرید ریک ساخته شد. به کمک این استاندارد، استانداردهای کاری ۵۰۰، ۵۰۰، ۲۰۰، ۲۰۰، ۶۰، ۸۰، ۲۰۴۰، ۲۰۵۰ (ppb=ng/ml) ساخته شدند. آب دیونیزه دوبار تقطیر شده نیز بعنوان بلانک انتخاب گردید.

هر کدام از استانداردهای روی سه بارو هر بار یک میکرو لیتر بطرور جداگانه به داخل کوره دستگاه جذب اتمی تزریق می شد و از آنچاکه مقدار CV (ضریب تغییرات) که به دستگاه داده شده بود ۲۰ درصد تعیین شده بود در صورتی که اختلاف سه به یک حاصله بیشتر یا مساوی ۲۰ درصد بود برای بار چهارم یا پنجم نیز عمل تزریق تکرار می گشت.

دستگاه جذب اتمی مورد استفاده، حداکثر قدرت بکارگیری شش استاندارد را دارا بود لذا بین ۴-۶ استاندارد جهت رسم منحصراً کالیبراسیون استفاده شد. هر یار مقدار یک میکرولیتر از استاندارد، یا نمونه رقیق شده توسط سمپلر اپسندروف به داخل کوره تزریق

پس از اندازه‌گیریهای مکرر مشخص شد که منحنی کاربرای استانداردهای روی ، تنها در محدوده حداکثر تا 40 ppb خطی می‌باشد و در غلظت‌های بالاتر از حالت خطی در می‌آید (شکا، ۱).

طول موج انتخابی در مورد عنصر روی $213/9$ نانومتر بود. در مورد جذب اتمی روی (چه در مورد استانداردهای مربوطه و چه در مورد نمونه‌ها) هیچگونه جذبی که مربوط به پس زمینه (Back Ground) باشد مشاهده نشد. (شکل ۲)

تهریه منحنی استاندارد مس

در اینچانیز برای آماده سازی ظروف و وسایل مورد نیاز همانند روی عمل می شد. برای تهیه منحنی استاندارد مس، ابتدا غلظت ۱ PPM با استفاده از محلول 1000 ppm که قبلاً ساخته بودیم تهیه شد. با کمک محلول 1 ppm غلظتها را کاری ، 100 ، 50 ، 25 ، 5 و 1.25 ppb تهیه گردید. منحنی اندازه گیری برای این استانداردها خطوط در آمد.

نسبت مس به روی در جمعیت غیر سرطانی بdst آمد) حساسیتی معادل ۹۷ درصد (۳۵ نفر از ۳۴ نفر) و بیزگی معادل ۹۳ درصد (۲۸ نفر از ۳۰ نفر) ، ارزش قابل پیش بینی مثبت PPV معادل ۹۴ درصد (۳۴ نفر از ۳۶ نفر) و ارزش قابل پیش بینی منفی NPV معادل ۹۶ درصد (۲۹ نفر از ۳۸ نفر) را در مقایسه بین گروه شاهد و گروه بیماران سرطانی نشان داد (جدول ۳)

اگر همین مقایسه را در بین گروه بیماران سرطانی از یک طرف و گروه بیماران خوش خیم بعمل آوریم حساسیت ۷۷ درصد (۳۴ نفر از ۳۵ نفر) و بیزگی معادل ۷۵ درصد (۱۵ نفر از ۲۰ نفر) ارزش قابل پیش بینی نسبت PPV معادل ۸۷ درصد (۳۴ نفر از ۳۹ نفر) و ارزش قابل پیش بینی منفی NPV معادل ۹۴ درصد (۱۵ نفر از ۱۶ نفر) بdst خواهد آمد. (جدول ۳)

به منظور تجزیه و تحلیل تاثیر مرحله بیماری (TNM Staging) بر روی غلظت سرمی مس ، بیماران مبتلا به سرطان سینه همانگونه که در جدول (۲) مشاهده می گردد به زیر گروه های فرعی تقسیم شدند.

(جدول ۲)

مرحله	گروه بیماران خوش خیم (II,IV)	سرطان در مراحل اولیه (III,I)	مرحله (II,II)	سرطان پیش از مراحل (I)(IV)
cu/ZN	ZN	cu		
$\text{PPV} = 0/12^*$	$13/19 \pm 1/18^*$	$9/14 \pm 1/12^*$		
$1/12 + 0/19^+$	$7/19 \pm 2/18^+$	$1/14 + 1/18^+$		
$2/12 + 1/11^+$	$8/19 \pm 2/15^+$	$1/13 + 2/14^+$		

مقدار cu در برابر $* < 0.05$ و $p < 0.0005$ در برابر $+$ و $p < 0.0005$ در برابر ZN . مقدار ZN در برابر $* < 0.0005$ و $p < 0.0005$ در برابر $+$ و $p < 0.0005$ در برابر cu/ZN . مقدار cu/ZN در برابر $* < 0.0005$ و $p < 0.0005$ در برابر $+$ و $p < 0.0005$ در برابر ZN .

cut off cu/ZN در نقطه گروه

 $> 0/79 \leq 0/79$

۳۴	۱	سرطان سینه (n = ۳۵)
۵	۱۵	بیماران خوش خیم (n = ۲۰)
۲	۲۸	گروه شاهد (n = ۳۰)

جدول (۳): گروه بیماران و نسبت مس به روی

به منظور مطالعه ارزش اندازه گیری نسبت مس به روی در پیش آگهی سرطان سینه از ۲۷ مورد از ۳۵ مورد بیماران سرطانی نمونه گیری دوم بعداز ۱۰-۸ روز از عمل جراحی (ماستکتومی) بعمل آمد و مقادیر روی ، مس و همچنین نسبت مس به روی اندازه گیری شد. (جدول ۴)

همانطور که ملاحظه می گردد از نظر آماری کاهش معنی داری در غلظت مس سرمه و همچنین نسبت مس به روی بچشم می خورد.

جدول (۲): غلظت سرمی مس ، روی و نسبت مس به روی در بیماران مبتلا به سرطان سینه و بیماران مبتلا به بیماریهای خوش خیم.

همانگونه که مشاهده می گردد بیماران مبتلا به سرطان پیشرفته (مراحل III و IV) بطور قابل توجهی مقادیر مس سرمی بیشتری در مقایسه با گروه بیماران خوش خیم و نیز بیماران سرطانی در مراحل اولیه (مراحل I و II) را نشان می دهند.

در مورد غلظت های روی (ZN) بیماران مبتلا به سرطان به میزان چشمگیری نسبت به گروه شاهد و نیز بیماران خوش خیم مقدار روی سرمی کمتری را نشان دادند سطح سرمی روی در بیماران خوش خیم به طور چشمگیری افزایش یافته بود. در گروه بیماران مبتلا به سرطان هم ، بیمارانی که در مراحل اولیه سرطان بودند نسبت به افرادی که در مراحل اولیه سرطان بودند میزان روی بایین تری را نشان دادند. اما این اختلاف معنی دار نبوده (P < 0.05) (نسبت مس به روی در بیماران مبتلا به سرطان به میزان سرطان سینه از ۰/۹۸ ± ۰/۹۸ در بیماران مبتلا به بیماریهای خوش خیم پستان ۰/۱۲ ± ۰/۶۸ و در گروه شاهد ۰/۱۶ ± ۰/۶۲ بdst آمد) (جدول ۱).

از نظر آماری اختلاف معنی دار (P < 0.05) فقط بین گروه بیماران سرطانی از یک طرف و گروه بیماران خوش خیم و نیز گروه شاهد از طرف دیگر بچشم خورد. با در نظر گرفتن مرحله سرطان ، دیده می شود که همگام با پیشرفت سرطان نسبت مس به روی هم افزایش می یابد (جدول ۲).

توانایی تشخیصی اندازه گیری نسبت مس به روی در نقطه cut معادل ۰/۷۹ (که با اضافه کردن یک انحراف معیار به میانگین

در مطالعه حاضر، همانند مطالعات قبلی (۹ و ۱۰) در سرطان پیشرفته (مراحل III و IV) نسبت به مراحل پایین (مراحل I و II) بسیار بالاتر بود. معهداً SCL نتایج متغیری را نشان می‌داد بطوریکه فقط در سرطان با مراحل پیشرفته بود که SCL کاهش چشمگیری داشت.

نتیجه دیگری که از این تحقیق بدست آمد این بود که نسبت مس به روی در سرم بیماران مبتلا به سرطان سینه به بیماران با بیماریهای خوش خیم و نیز گروه شاهد بطور چشمگیری افزایش داشت. از نظر آماری هم این اختلاف معنی دار بود از آن گذشته با درنظر گرفتن و در نظر قرار دادن مراحل مختلف سرطان سینه نسبت مس به روی به موازات پیشرفت بیماری، افزایش می‌یافت. در مقایسه بین گروههای شاهد و بیماران مبتلا به سرطان سینه، قابلیت تشخیصی اندازه‌گیری نسبت مس به روی با حساسیت ۹۷ درصد، ویژگی ۹۳ درصد، ارزش قابل پیش‌بینی مثبت ۹۴ درصد و ارزش قابل پیش‌بینی منفی ۹۶ درصد بدست آمد.

در مقایسه بین گروه بیماران خوش خیم و بیماران مبتلا به سرطان سینه مقادیر این پارامترها به ترتیب ۹۷ درصد، ۷۵ درصد، ۸۷ درصد، ۹۴ درصد بود.

در اینجا تاکید می‌گردد که نسبت مس به روی در موارد بدخیمی هایی که با عقوفونت، بیماریهای کبدی، مصرف قرصهای ضد بارداری خوراکی، و یا سایر حالاتی که می‌توانند در غلظت روی و مس در سرم تأثیر بگذارند می‌باشند با احتیاط تفسیر گردد. در سایقه بیماران مورد مطالعه ما هیچگونه تاریخچه‌ای از بیماریهای خونی، انفارکتوس میوکارد، اختلالات کلیوی سیروز کبدی، و همچنین حاملگی مشاهده نگردید.

به منظور بررسی تاثیر درمان در غلظت‌های سرمی مس و روی و همچنین نسبت مس به روی از گروه بیماران مبتلا به سرطان، مطالعه سریال بعمل آمد بطوریکه نمونه سرمی این بیماران (حدود ۲۷ بیمار از ۳۵ بیمار) بعد از درمان (که اکثرآماستکتوomی می‌شدند) نیز از نظر مقادیر فوق مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان می‌داد که بعد از درمان مقادیر SCL و همچنین نسبت مس به روی کاهش یافته است.

این یافته نیز متنطبق بر سایر نتایجی بود که از مطالعات دیگر بدست آمده است (۱۱): مکانیزم افزایش مس در بدخیمی‌ها مشخص نیست ولی می‌تواند مربوط به انهدام و نکروز بافتی‌های مبتلا باشد که منجر به رها شدن مقادیر فراوانی از این عنصر به جریان خون می‌گردد و به همین علت است که در سرطانهای پیشرفته (مراحل IV و III) SCL مقادیر بیشتری را نشان می‌دهد.

هیپوزینکمی که در بیماران سرطانی مشاهده می‌گردد بستگی به ماهیت تئوپلازم دارد زیرا در تئوپلازم بافتی‌های غنی از روی نه تنها هیپوزینکمی مشاهده نمی‌شود بلکه این مقدار نیز افزایش نشان می‌دهد.

cu/zn	zn	cu	گروه
۱۹۷ ± ۰۹۸ *	۷۱۹ ± ۲۲۱ *	۱۷۷ ± ۲۸۰ *	قبل از درمان (n=۲۵)
۰۷۸ ± ۰۷۴	۱۷۷ ± ۲۷۴	۸۰ ± ۲۱۳	بعد از درمان (n=۱۷)

مقادیر CU: + در سایر * p < 0,0005

مقادیر ZN: + در بیمار * p < 0,0005

مقادیر CU: + در سایر * p < 0,0005

جدول ۲: غلظت مس، روی و نسبت مس به روی در بیماران سرطانی در قبل و بعد از درمان
(دنس لیتریکوگرومی)

نتیجه گیری

اندازه‌گیری غلظت سرمی مس و همچنین نسبت مس به روی می‌تواند، اندکس بیوشیمیایی ارزشمند، دقیق و حساسی به منظور ارزیابی سیر بالینی بیماری، اثر بخشی درمان و پیش‌آگهی بیماری در بیماران مبتلا به سرطان سینه باشد.

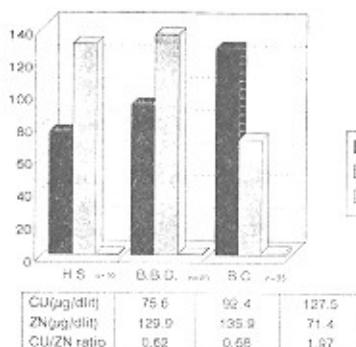
علاوه بر این سهولت اندازه‌گیری و ارزانتر و غیر تهاجمی بودن آن می‌تواند در مطالعات سرندی (Screening) تومور مارکرها نیز ارزشمند باشد.

بحث

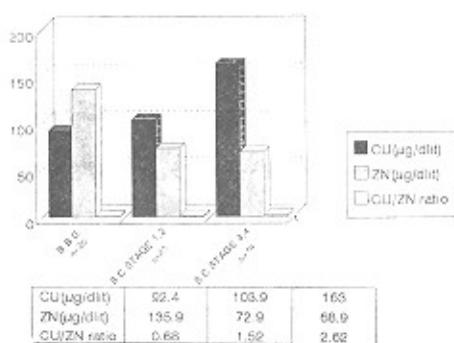
امروزه در مطالعه بدخیمی‌ها توجه خاصی نسبت به ارزیابی و تجسس بیومارکرها مبذول می‌شود. ثابت شده است که تغییرات غلظتهاهی هموستاتیک عناصر کمیاب در تعداد متنوعی از سرطانها می‌توانند در ارزیابی شدت و همچنین پیش‌آگهی بیماری مفید واقع گردد (۷, ۶, ۵, ۴, ۳, ۲) (نتایج حاصل از این رساله نشان داد که گروه شاهد نسبت به گروه بیماران سرطانی دارای مقادیر روی سرمی بیشتر و از طرف دیگر مقادیر کمتری از مس سرمی بودند.

بیماران با بیماریهای خوش خیم از نظر غلظت‌های سرمی مس و روی موقعیت بینایینی را نسبت به گروه کنترل از یک طرف و گروه بیماران سرطانی از طرف دیگر اشغال می‌کردند.

نتایج مالاز این تحقیق با نتایجی که از تحقیقات دیگر در مورد افزایش غلظت سرمی مس (SCL) و کاهش SCL در بیماران مبتلا به سرطان سینه بدست آمده همخوانی نشان می‌دهد اما با مطالعاتی که مؤید ثابت ماندن مقادیر (SCL) و SCL می‌باشد مغایرت دارد (۱۸).

■ CU($\mu\text{g}/\text{dl}$)
□ ZN($\mu\text{g}/\text{dl}$)
□ CU/ZN ratio

سودار شماره (۱) مطالعات سرمهی میتواند در کمربندی بیماران سرمهای خوش خیم

نحوه انتشار (۱) مطالعات سرمهی میتواند در کمربندی بیماران سرمهای خوش خیم

نحوه انتشار (۱) مطالعات سرمهی میتواند در کمربندی بیماران سرمهای خوش خیم

مراجع

1. Stites DP, Terr AI. Basic and clinical Immunology; 1991; 7 thdition.
2. Schwartz M.K. Role of trace elements in cancer. Cancer Research 1975; 35 : 2481-87.
3. Alexander JW, Delves H, Lay H. Plasma copper and zinc in adult leukemia. Arch dis child 1972; 47:671-677.
4. Higgins M, Tessmire J, Thomas FB, Fuller L, M . significance of serum copper levels in adult patient with Hodgkin disease . Cancer 1976; 31 :1337-1347.
5. Inutsuka S, Araki S. Plasma copper and zinc levels in patients with malignant tumors of digestive organs . cancer 1978; 42 : 626-631.
6. Santoliquido PM , Southwick JW , Olwin JH. Trace metal levels in cancer of the breast . Surg Gynecol Obstet 1976; 142:65-70.
7. Isseil BF , Mac Endy BV, Gum ET , Valdivieso Dudrick Serum Zinc levels in lung cancer patients. Cancer 1981; 47:1845-1848.
8. Giarofalo JA , Ashikari H, Lesser LM. Serum zinc and copper and Cu/Zn ratio in patient with benign and malignant breast lesion. Cancer 1980; 46: 2682-2685.
9. Capel ID , Pintoock MH, Williams DC, Elandian JW. Serum levels of some trace and bulk elements in cancer patients. Oncology 1982; 39; 38-41.
10. Sharma UR, Khetarpal A Gupta R. Trace metals in disease of the breast . Indj.Surg 1984; 46:194-203.
11. Perlin E, Frattali V, Robertson R. Serum copper levels in malignancy. Millit Med 1978; 143:875-77.
12. Robbins SL, Kumar V, Basic pathology : 4 th edition 1987.
13. Briggs M.H , Garciareis P, Wallace E, Briggs. M: Zinc deficiency in man. Lancet. 1973; 2:1396.
14. N.W Tietz . Fundamentals of clinical chemistry . 3th edition 1987.
15. Burr R.G. Plasma Zinc levels. Lancet 1974 ;1 :879.
16. Lightman J, A.Brendes J.M.Binur N, Drugan A, Znider O. Use of the serum copper/Zinc ratio in the differential diagnosis of ovarian malignancy . clin chem. 1986; 32/1:101-103
17. Fisher GL, Byers VS, Shirline M, Levin As. Copper and zinc levels in serum from patients with sarcoma. cancer 1976; 37: 356-363.
18. Cavallo F, Gerber M, Marubini E, Richardson S. Zinc and copper in breast cancer . Cancer 1991; 67 : 738-745.
19. Miatto O C, usaril LM , Gabriell G, Nicoli N , Bellisola G, fibrinogen in hepatic carcinoma. Cancer 1985; 55: 774- 8
20. Gray BN, Walker G, Barnard R. Use of serum copper/zinc ratio in patient with large bowel cancer. J Surg oncol 1982; 21: 230-232.

